

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 2520/10 (2008)
Дана: 27.01.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Братислава Чукића и Јелене Ивановић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца „П.“ ад, Предузеће....., ул. број ..., Б., против решења туженог Завода за интелектуалну својину Републике Србије број од 25.12.2007.године, у предмету признања права на дизајн, у нејавној седници већа одржаној дана 27.01.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Завода за интелектуалну својину Републике Србије број од 25.12.2007.године.

Образложење

Оспореним решењем одбија се захтев за признање права на дизајн за пријаву дизајна број „м. п. т.“ поднету дана 08.12.2006.године, од стране „П.“ ад Предузеће, број, Б.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 31.01.2008.године, која је заведена у том Суду под У 816/08, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешене примене материјалног права, јер је погрешан закључак туженог да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 4. став 1. Закона о правној заштити дизајна, односно да пријављени дизајн није нов. Тужени погрешно утврђује да постоји идентичан спољни облик дизајна по пријави и уређаја по патентном захтеву број на име Д. Д. из Б. Тужилац даље истиче да тужени није ценио решење Завода за интелектуалну својину од 26.10.2006.године којим је одбијен захтев за признање патента по пријави патента број од 28.12.2001.године, а што за последицу има

да у складу са чланом 56. став 1. Закона о патентима, права из поменуте патентне пријаве нису ни настала, због чега се не може прихватити закључак туженог да је дизајн, чија се заштита тражи, био доступан јавности пре подношења пријаве. Тужилац се позива и на пресуду Врховног суда Србије У 3471/07 од 26.12.2007.године и предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да Суд тужбу, као неосновану, одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, по основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116/08 и 104/09) уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и списка ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Прам образложењу оспореног решења, резултатом испитивања туженог број од 19.09.2007.године утврђено је да се пријава за признање права на дизајн не може прихватити из разлога што нису испуњени прописани услови из члана 4. став 1. Закона о правној заштити дизајна, пошто је идентичан производ постао доступан јавности, а пре подношења предметне пријаве за заштиту дизајна. Ово из разлога јер је у службеном гласилу туженог "Гласнику интелектуалне својине" број одгодине, објављена пријава патента број која се односи на „уређај за“. Пријава је поднета на име Д. Д. из Б., као аутора, те да је приказ уређаја за који се тражи заштита патентом број, а који је објављен, приказује изглед кућишта тог уређаја који има идентичан спољни облик као што је спољни облик производа за који се тражи признање права на дизајн, што значи да, у конкретном случају није испуњен основни услов за добијање заштите, јер пријављени дизајн није нов, у смислу члана 4. став 1. Закона о правној заштити дизајна, па је оспорено решење донето на основу члана 1., 4., 9., 12., 27., и 31. истог Закона.

По оцени Управног суда, тужбом се основано указује на незаконитост оспореног решења. Ово из разлога јер се у списима предмета налази решење Завода за интелектуалну својину број од 26.10.2006.године, којим је одбијен захтев за признање патента по пријави патента број од 28.12.2001.године, поднетој од стране Д. Д. из Б., за

проналазак под називом „уређај за“, које решење тужени није ценио приликом доношења оспореног решења.

Одредбом члана 56. став 2. Закона о патентима („Службени лист СЦГ“, број 32/04) прописано је да ако патент не буде признат на основу пријаве, сматра се да права из пријаве нису настала.

Имајући у виду све наведено, основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује на незаконитост оспореног решења, јер је тужени орган приликом одлучивања повредио правила поступања из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01), с обзиром да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено да би се на њега могло применити материјално право. Учињена повреда је била од утицаја на решење ове управне ствари, због чега је Управни суд нашао да је тужба основана и да је закон погрешно примењен на штету тужиоца.

Са изложеног, Управни суд је применом члана 38. став 2. и члана 41. став 1. и 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), тужбу уважио и оспорено решење поништио, а примедбе суда у погледу поступка обавезне су за тужени орган на основу члана 61. цитираног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 27.01.2011.године, I-4 У 2520/10 (2008)

**Записничар
Биљана Стојановић,с.р.**

**Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АР